

Allegro.

1) Al tid for nöy--et, al tid glad, ieg

trod-se kan u-mil-de Lyk-ke, at den des-min-dre mig skal trykke: ieg syn-ger og ieg leer der--

af. Tit Li-vet vel lidt möi-somt fal-der, ieg har min Byr--de saa lær hver. Min Mun--ter--

hed mit Held ieg kal--der, min he--le Skat min Fri--hed er; min Munter-hed mit Held ieg

kal--der min he--le Skat min Fri--hed er.

2.) Et kum_merfuldt be_svær_ligt Aar, en Ti mes Glæ_de kan er_stat_te. Naar ieg ved

Maa_let Fo_den sat_te, ieg Vej_en flux af Tan_ke slaer. Mig gaer det saa_re lidt til

Hier_te, at Lykken er om_ski_f-te_lig, thi Ar_beid Hvi_le, Fryd og Smer_te, alt skal vel__

kom_mnen væ_re mig; thi Ar_beid Hvi_le, Fryd og Smer_te, alt skal vel_kom_mnen væ_re

mig.